ดอกมะลิ

ชื่ออื่น ๆ มะลิลา ข้าวแตก มะลิขี้ไก่ มะลิซ้อน มะลิป้อม มะลิหลวง

ชื่ออังกฤษ Flos Jasmini Sambaci, Arabian Jasmine, Jasmine

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Jasminum sambac* (L.) Aiton

วงศ์ OLEACEAE

ถิ่นกำเนิดและการกระจายพันธุ์ มีถิ่นกำเนิดในแถบตะวันออกกลางและอินเดีย ในประเทศไทยพบปลูกเป็นไม้ประดับทั่วไป

ส่วนที่ใช้ ดอกแห้ง

สารสำคัญ น้ำมันหอมระเหย ประมาณ 0.2% (สารประกอบในน้ำมันหอมระเหยจะมีความแตกต่างกันขึ้นอยู่กับวิธีการสกัด โดยทั่วไปประกอบด้วยอนุพันธ์ของ alcohols, esters, ketones และ ethers), สารกลุ่ม glycosides, สารกลุ่ม flavonoids

กลิ่น และรส กลิ่นหอม เย็น รสขมฝาด

การใช้ตามภูมิปัญญา ตำรายาไทยใช้เป็นยาบำรุงหัวใจ ดับพิษร้อน ทำให้จิตใจชุ่มชื่น บำรุงครรภ์ แก้ร้อนในกระหายน้ำ ดอกมะลิจัดเป็นเครื่องยาพิกัดเกสรทั้ง 5 เกสรทั้ง 7 และเกสรทั้ง 9

การศึกษาทางเภสัชวิทยา สารสำคัญ caryophyllene oxide, benzyl benzoate, farnesyl acetate, methyl isoeugenol มีฤทธิ์ต้านเชื้อแบคทีเรีย มีฤทธิ์ลดความดันโลหิต

บรรณานุกรม

https://www.dnp.go.th/botany/mplant/index.html

http://www.worldfloraonline.org/

คณะอนุกรรมการจัดทำตำราอ้างอิงยาสมุนไพรไทย ในคณะกรรมการคุ้มครองและส่งเสริมภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย. ตำราอ้างอิงยาสมุนไพรไทย เล่ม 2. กรุงเทพมหานคร: บริษัทอมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน), 2558.

นพมาศ สุนทรเจริญนนท์ นงลักษณ์ เรืองวิเศษ. คุณภาพเครื่องยาไทย จากงานวิจัยสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน. กรุงเทพมหานคร: บริษัท คอนเซ็พท์ เมดิคัส จำกัด, 2551.

เอกสารนี้จัดทำโดยคลินิกการประกอบโรคศิลปะ สาขาการแพทย์แผนจีนหัวเฉียว
ใช้เผยแพร่เพื่อเป็นวิทยาทานความรู้แก่ประชาชน